

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.913 van 26 april 1999
in de zaak A. 69.930/IX-1393.**

In zake : XXXX

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Pensioenen.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat XXXX op 18 juli 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 6 mei 1996 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen waarbij hem een voorlopig pensioen wordt toegekend berekend op basis van een invaliditeit van 35 procent van 1 april 1978 tot 29 december 1978, van 20 procent van 30 december 1978 tot 28 juni 1979 en van 10 procent van 29 juni 1979 tot 31 maart 1983;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 18 september 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 maart 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. COPPENS, die verschijnt voor verzoeker, en van eerste attaché van Financiën J. HEEMERYCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXXX, die beroepsmilitair was van 24 maart 1975 tot 6 april 1978, dient op 21 april 1978 een aanvraag in tot het krijgen van een invaliditeitspensioen wegens een long- en nieraandoening, bekend als het syndroom van Goodpasture of glomerulonephritis. Deze ziekte schrijft hij toe aan blootstelling aan detergenten met hydrocarburen, gebruikt bij het reinigen van helikopters.

1.2. De commissie voor vergoedingspensioenen wijst op 23 november 1979 de pensioenaanvraag af omdat "het niet bewezen is door de bescheiden van het dossier dat deze kwaal aan het feit van de militaire dienst zou te wijten zijn".

1.3. In haar beslissing van 5 september 1984 verleent de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen een voorlopig pensioen van 10 procent vanaf 1 april 1978. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Aangezien de commissie zich aansluit bij de conclusies van het BC dat verklaart dat de aangevoerde kwaal gedeeltelijk te wijten is aan de militaire bezigheden van belanghebbende, en dat de aanrekenbare invaliditeit op 10 % geschat wordt. Aangezien de commissie meent dat de conclusies ter zitting neergelegd niet van aard zijn de terugzending van het bundel naar de experten te rechtvaardigen, vermits het medisch document waarvan sprake reeds door het BC gezien werd".

1.4. Deze beslissing wordt bij arrest nr. 27.701 van 19 maart 1987 van de Raad van State wegens schending van de motiveringsplicht vernietigd. De zaak wordt door de Raad naar de anders samengestelde commissie verwezen.

1.5. Het dossier wordt achtereenvolgens voorgelegd aan het college van gerechtelijk-geneeskundige rechtspraak, aan het medisch beroepscollege van Brussel en tweemaal aan het medisch beroepscollege van Gent.

1.6. Op 6 mei 1996 neemt de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen de thans bestreden beslissing, waarbij aan verzoeker een voorlopig pensioen wordt toegekend berekend op basis van een invaliditeit van 35 procent van 1 april 1978 tot 29 december 1978, van 20 procent van 30 december 1978 tot 28 juni 1979 en van 10 procent van 29 juni 1979 tot 31 maart 1983.

Deze beslissing wordt in het bijzonder verslag als volgt verantwoord :

"Overwegende dat XXXX op 21/04/1978 een aanvraag om invaliditeitspensioen ingediend heeft; dat volgende kwetsuur werd ingeroepen :

- longen - nierziekte
- syndroom van Goodpasture;

Overwegende dat de stukken ter zitting neergelegd niet van aard zijn een terugsturing van het dossier naar de G.G.D.B. te rechtvaardigen.

Overwegende dat de Commissie zich aansluit bij het advies van de G.G.D.B."

2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel laat gelden dat het algemeen rechtsbeginsel betreffende de rechten van de verdediging werd miskend doordat Dr. VAN VLIERBERGHE, als voorzitter, deel heeft uitgemaakt van de GGDB te Gent terwijl deze persoon in de hoedanigheid van secretaris reeds op 6 november 1980 en 23 november 1983 -dit is vóór het arrest van de Raad van State van 19 maart 1987- betrokken was bij de besluitvorming van deze instantie, dat de commissie van beroep ten onrechte zijn opmerkingen in verband met een gebrek aan garantie op een neutrale besluitvorming en zijn verzoek om deze persoon om reden van zijn voorkennis en reeds eerder ingenomen standpunten te weren, heeft verworpen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat de vernietiging van een beroepsbeslissing door de Raad van State geenszins impliceert dat het eventueel vereiste aanvullend onderzoek op medisch vlak door een anders samengesteld beroepscollege van de GGD dient te worden uitgevoerd, dat het principe van onpartijdig onderzoek wel wordt geschonden indien het onderzoek in beroep door dezelfde deskundige als in eerste aanleg gedaan wordt, dat dit principe echter geenszins verbiedt dat in de loop van dezelfde aanleg de aanvullende onderzoeken door dezelfde deskundige worden gedaan, dat de commissie van beroep in haar beslissing van 6 februari 1995 oordeelde dat Dr. VAN VLIERBERGHE rechtsgeldig kon zetelen, dat tegen deze beslissing, die op 16 maart 1995 aan verzoeker werd genotificeerd, geen verzoek tot nietigverklaring werd ingediend zodat zij gezag van gewijsde heeft verkregen;

2.3. Overwegende dat verzoeker repliceert dat het feit dat geen verzoek tot nietigverklaring van de beslissing van 6 februari 1995 werd ingediend, geen beletsel vormt om deze tussenbeslissing pas na de eindbeslissing aan te vechten;

2.4. Overwegende dat de commissie van beroep zich in de bestreden beslissing aansluit bij de protocollen van 22 april 1994 en 6 juli 1995 van de medische beroepskamer, zetelende te Gent; dat deze kamer van de GGDB werd voorgezeten door Dr. VAN VLIERBERGHE, welke geneesheer ook van de GGDB deel uitmaakte in de procedure die tot de eerste -door de Raad van State vernietigde- beslissing van de beroepscommissie heeft geleid; dat in de ter zitting van 6 februari 1995 neergelegde besluiten verzoeker opwierp dat hij door de voorkennis en de eerdere tussenkomsten van Dr. VAN VLIERBERGHE niet meer de garantie op een neutrale en objectieve besluitvorming had; dat bij beslissing van 6 februari 1995 de commissie van beroep evenwel oordeelde dat "Dr. VAN VLIERBERGHE rechtsgeldig kan zetelen in de beroepscommissie van de gerechtelijk-geneeskundige dienst. De rechten van de verdediging worden niet geschaad wanneer een geneesheer die reeds lid was van een vorige commissie, opnieuw lid is van de commissie aan wie bijkomend advies gevraagd wordt"; dat deze beslissing een voorbereidende beslissing was die in genendele op de uiteindelijke beslissing over verzoekers aanspraken op een vergoedingspensioen vooruitliep; dat ze niet binnen een termijn van zestig dagen na de kennisgeving ervan moest worden aangevochten; dat de onwettigheid van de tussenbeslissing in het beroep tegen de einduitspraak kon worden aangevoerd; dat de commissie van beroep voorbijgaat aan de weerslag van het vernietigingsarrest van de Raad van State op de samenstelling van de gerechtelijk-geneeskundige dienst; dat

terzake de Raad van State in het arrest nr. 21.150 van 8 mei 1981 het volgende heeft overwogen :

"Overwegende dat, al staat het vast dat de Commissie er hoegenaamd niet toe gehouden is zich te gedragen naar het advies van de Gerechtelijk Geneeskundige Dienst, het evenzeer zo is, dat de adviezen en de overwegingen van die Dienst de beslissing van de Commissie in feite in aanzienlijke en vaak beslissende mate beïnvloeden;

Overwegende dat de Raad van State, toen hij de verwijzing van het dossier naar een anders samengesteld college gelaste, oordeelde dat het, met het oog op een objectief onderzoek van de zaak, nodig was het dossier voor te leggen aan rechters die zich nog niet over de betwiste punten hadden uitgesproken; dat het ter zake om dezelfde redenen nodig was het medisch dossier voor te leggen aan geneesheren die zich nog niet over het geval van verzoeksters man hadden uitgesproken";

dat hieruit volgt dat de kamer van de GGDB die de zaak na het vernietigingsarrest van de Raad van State behandelde, uit andere geneesheren moest zijn samengesteld dan die welke het oorspronkelijk onderzoek hebben uitgevoerd; dat vermits Dr. VAN VLIERBERGHE reeds aan de eerste onderzoeken had meegewerkt de GGDB niet regelmatig was samengesteld; dat het tweede middel gegrond is;

3. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten van de Raad van State vraagt "dat de identiteit van de verzoekende partij niet zou worden vermeld bij de publicatie van het arrest van de Raad van State in onderhavige zaak";

Overwegende dat niets zich tegen de depersonalisatie bij de publicatie van het arrest verzet,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 6 mei 1996 van de commissie van beroep voor vergoedingspensioenen waarbij aan XXXX een voorlopig pensioen wordt toegekend berekend op basis van een invaliditeit van 35 procent van 1 april 1978 tot 29 december 1978, van 20 procent van 30 december 1978 tot 28 juni 1979 en van 10 procent van 29 juni 1979 tot 31 maart 1983.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde commissie van beroep voor vergoedingspensioenen.

Artikel 4.

Bij de publicatie van dit arrest wordt de identiteit van de verzoekende partij niet opgenomen.

Artikel 5.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig april

1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samen-
gesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.